

Preek Paasmorgen 31-03-2024 ; ds. Robert Stigter

Leerlingen van Jezus, gasten met ons,

Het is vroeg op de zondagmorgen. Het is nog donker. Het is de duisternis van de chaos. Het lijkt op de chaos van voor de schepping begon. Er is geen licht. Geen liefde.

De zon komt bijna op. Er klinkt een geluid. Het zijn geen woorden die klinken, er zijn licht, maar voetstappen. Ze komen dichterbij. Het zijn de zware voeten van Maria uit Magdala. Ze is op weg naar het graf van Jezus. Alleen. Jezus' dood heeft de hechte groep leerlingen van Jezus uit elkaar geslagen, hen in chaos en ontredde achtergelaten.

Donderdagavond was Maria erbij toen ze met de andere leerlingen het Pesach maal vierden.

Vrijdagochtend stond ze aan de voet van het kruis toen Jezus daar werd vernederd.

Vrijdagmiddag was ze erbij toen Jezus zijn laatste woorden sprak: 'Het is volbracht'.

Vrijdagavond had ze Jezus' lichaam gebalsemd en omwonden met linnen doeken. Samen met de andere vrouwen had ze Jezus in het graf gelegd.

Op zaterdag ging ze door een hel van verdriet en eenzaamheid.

En nu is het zondag. In drie dagen tijd is haar wereld ingestort.

Misschien herken je wel iets van die chaos in je eigen leven. In een wereld die weer in chaos uiteen lijkt te vallen, met oorlogen en crises. Ga je gebukt onder schulden waardoor je geen eten kunt kopen. Draag je een loodzwaar verdriet met je mee.

Maria's leven was eerder getekend door chaos. Jezus had zeven demonen bij haar uitgedreven. Ze was zichzelf niet geweest. Mentaal gesloopt door stemmen in haar, door negatieve gedachten. Ze was zo kapot gemaakt door deze machten en krachten van het kwaad, die haar sloopten. Haar leven was tot een hel geworden.

Maar Jezus had met zijn hemelse licht de duisternis in haar verdreven. Hij had haar laten zien dat haar leven zin heeft. Hij liet haar zien: ik geloof in jou. Ze was Hem zo dankbaar. Ze was Hem overal gevolgd. Ze had als leerling aan zijn voeten gezeten. En nu, nu was haar Heer en meester dood.

In het donker, op deze eerste dag van de week, komt Maria aan bij het graf. Het wordt langzaam licht. Een eerste zonnestraal raakt de aarde. In dat licht ziet ze iets wonderbaarlijks: De steen voor het graf is weggerold! Totale paniek maakt zich van Maria meester. Ze rent terug naar de stad, met lichte voeten van de haast, naar Petrus en Johannes.

Jezus is weg, zijn lichaam is kwijt. Petrus en Johannes rennen gelijk naar het graf. Maria is uitgeput van het rennen, en de schok. Terwijl Petrus en Johannes al weer terugkeren van het graf, blijft Maria huilend staan. Alleen.

Alleen? Toch niet. Twee engelen zitten in het graf. Waarom huil je? Vragen ze. 'Ze hebben mijn Heer weggehaald, en ik weet niet waar Hij is.' Zonder Jezus is Maria radeloos. En op dit moment is Jezus verder weg dan ooit. Zelfs zijn lichaam is er niet meer.

Jezus ver weg? Zo lijkt het vaak als de chaos toeslaat in ons leven. God lijkt onbereikbaar ver weg. Maar Jezus heeft het lijden op zich genomen, is de strijd aangegaan met de chaos, is de dood ingegaan. Er is geen plek, geen duisternis waar God niet is afgedaald. God is te vinden onder het puin van oorlog, God is te vinden waar mensen in onleefbaar gebied wonen door klimaatverandering. Daar is Jezus aanwezig.

Jezus staat achter Maria, vlakbij, midden in deze chaos. Maar zij herkent Hem niet. Ook Hij stelt die vraag: waarom huil je? Maria draait zich om. Door haar tranen ziet ze een man, wie zou het zijn? De tuinman?

En het is natuurlijk, de tuinman. Degene die een tuin aanlegde in Eden. Deze tuinman was het die de eerste mens boetseerde uit aarde. Het is de kunstenaar die de alles wat leeft adem heeft ingeblazen. Deze is het in wie God een nieuw begin heeft gemaakt, als een tweede Adam.

Hij roept haar: Maria. En dan ziet ze het: U bent het, Meester!

Jezus roept Maria, als eerste apostel. Zij is de eerste die de opgestane Heer Jezus heeft gezien. Zij is de eerste bij wie het licht doorbreekt. De eerste die zich bij Jezus aansluit in de nieuwe schepping.

Op deze paasmorgen maakt God een nieuw begin. Er komt licht in een wereld vol chaos en duisternis. Er is nog veel werk aan de winkel. Vanuit deze graftuin waar de bloemen opkomen, vanuit deze Open Hof, moet van alles gebeuren. Het goede nieuws moet gedeeld. Jezus boodschap van het Koninkrijk waarin iedereen gelijk is moet worden geoefend en uitgewerkt. Machthebbers moeten worden tegengesproken. Scholen en ziekenhuizen gesticht. Rijk en arm moeten nog leren om te delen en te ontvangen. Het hele economische systeem van slavernij en uitbuiting van de schepping moet worden omgebo-gen tot een economie van genieten van genoeg. Dat gaat eeuwen en eeuwen duren. En het is nog lang niet voltooid. En het zal pas voltooid worden als Jezus definitief bij ons komt wonen.

Gods liefde krijgt handen en voeten vanuit deze Open Hof. Maar het begint allemaal op die eerste dag van de nieuwe week. De nieuwe schepping begint. Jezus leeft. Het kwaad, de chaos, de dood, heeft niet het laatste woord. Geen goede daad is meer tevergeefs gedaan. Het is feest omdat Hij bij ons is. In zijn verrijzenis herschept hij ons en de wereld waarin wij leven.

Amen.